

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: Az idő

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2023. 01. 09. – 2023. 01. 13.

A projekt tervezett indító élménye: Az otthon töltött idő és az ünnepi élmények felelevenítése.

A projekt várható lezáró élménye: Séta a Templom térré, a harangozás meghallgatása.

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink: Ismerkedjenek meg az újévi szokásokkal, hagyományokkal és néphiedelmekkel. A gyerekek szerezzenek tapasztalatokat, az emlékeik felidézéseivel, az idő múlásáról. Bővíljenek ismereteik az évszakokról, a napszakokról. Történetek által ismerjék fel, hogy mely napszakban történt, azonosítsák szimbólummal. Biztos ismeretük legyen a hét napjairól és a hónapokról. Fejlődjenek értelmi képességeik a mese- és vershallgatás során. Alapozódjon meg a zene iránti nyitottság.

A projekt során megvalósítandó feladataink: Újévi szokások felelevenítése. Helyes időbeli viszonyítások kialakítása. Idő érzékeltetése saját készítésű napszakóra segítségével. Mondókák segítségével a hét napjainak és hónapjainak rögzítése. Szókincsbővítés. Zenehallgatónvá nevelés. Ritmusérezék alakítása.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: Érzékelés, észlelés fejlesztése – hallás, látás. Értelmi képességek fejlesztése – emlékezet, gondolkodás, figyelem, érdeklődés, megfigyelőképesség, ritmusérezék. Szocializációs képességek fejlesztése – társas kapcsolatok, alkalmazkodóképesség, együttműködési képességek, szabályokhoz való viszony erősítése. Anyanyelvi és verbális képességek fejlesztése – kifejezőképesség. Motoros képességek fejlesztése – finom- és nagymozgások, szem-kéz-láb koordináció, egyensúlyérezék, erőnlét.

Megjegyzés: A tervezett tevékenység megvalósulásának jelölése: +, ha elmaradt a megvalósítás:

Munka jellegű tevékenységek	<ul style="list-style-type: none"> A kézműves asztal rendben tartása – eszközök elmosása, a hulladék felsöpörése.	
------------------------------------	--	--

<p>Játék Játék feltételeinek biztosítása</p> <ul style="list-style-type: none"> (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése) 	<ul style="list-style-type: none"> Szabad játék biztosítása Udvari szabad játék biztosítása Évszakos társasjátékok <ul style="list-style-type: none"> Melyik a kakukktojás? – pl. december, január, február, augusztus. Esik a hó, szánkózás, fürdőruha. Előtte, utána – napszakos kártyák segítségével 	
<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek matematikai tapasztalatok, matematikai játékok 	<ul style="list-style-type: none"> Beszélgetés az otthon töltött időről, ünnepi élmények felelevenítése. Beszélgetés során ismerkedés az új évi szokásokról, népi hiedelmekről. Beszélgetés az új esztendő fogalmáról, az idő múlásáról. – Hónapok, hetek, napok körforgása. Tegnap, ma, holnap fogalmak. Napszakok felismerése szemléltetőeszközök segítségével. Ismerkedés az órával. Matematikai tapasztalatszerzés: Mesés matematikafoglalkozás során – halmazképzés, szétválogatás, logikus gondolkodás, számolási készség gyakorlása. Társasjáték – számolási készség gyakorlása 	
<p>Verselés, mesélés</p> <ul style="list-style-type: none"> anyanyelvi játékok beszélgető kör drámajátékok 	<ul style="list-style-type: none"> Mese: A tizenkét hónap – Újgörög mese Zelk Zoltán: Hét nap Zelk Zoltán: Négy vándor <p><i>A legkisebb királynő bánata – mesés matematikafoglalkozás</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Vers: Weöres Sándor: Új-é-vi mese (ism.) Csanádi Imre: Hónap-soroló Mentovics Éva: Újévi köszöntő 	

• *Mondókák:*
Kicsi vagyok, székre állok,
onnan egy nagyot kiáltok,
hogymindnyájan meghalljátok;
Boldog új évet kívánok! (ism.)

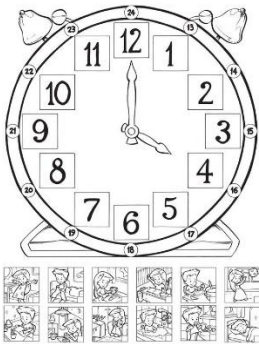

Négy vándor jár körbe-körbe,
egymást mindig megelőzve.
Megérkeznek délidőben,
ki-ki az ő idejében.

Január elől jár,
Február a nyomán,
Március szántó-vető,
Április neveltető,
Május szépen zöldellő,
Június nevelő,
Július érlelő,
Augusztus csépelő,
Szeptember gyümölcshozó,
Október borozó,
November telelő,
December pihenő.

Hétfőn egy szem makkot leltem,
kedden délben földbe tettem,
szerdán este vödört vettem,
csütörtökön megöntöztem,
pénteken csak nézegettem,
szombaton már büszkélkedtem,
s akár hiszed, akár nem:
vasárnap az én tölgyfámról,
annak mind a tíz ágáról
száz szem makkot
leszedtem. (ism.)

Hétfőn kezdtem a hetet,
kedden kedvem, de remek,
szerdán reggel felkelek,
csütörtökön nevetek,
pénteken sem heverek,
szombaton sem fekhetek,
vasárnap leheverek,
befejeztem a hetet.

	<p><i>A tavasz csicsergő, csepergő, tekergető.</i> <i>A nyár darázsló, parázsló varázsló.</i> <i>Az ősz cuppogó, huffogó, puffogó.</i> <i>A tél hőzöngő, berzengő, borzongó.</i></p>	
--	---	--

<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Közös napszakóra készítés</i> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Szerencse malac készítés – hajtogatás, vágás és festés technikával</i> 	
---	---	--

<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>a mindennapos testmozgás játéka, feladatai</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Játékos mindennapos testmozgás</i> • <i>Szabad levegőn való mozgás biztosítása</i> • <i>Testnevelés:</i> <i>Járás: körbe járás, jelzésre leülés törökülésbe</i> <i>Futás: körbe futás, jelzésre megállás</i> • <i>Gimnasztika:</i> <i>Láb: Kf. alapállás, oldalsó középtartás – szökdelés helyben páros lábbal 3x, ugrás 4-re harántterpeszállásba.</i> <i>Kar - törzs: Kf. terpeszállás, bal oldalsóközéptartás – vízszintes kaszálás.</i> <i>Hát: Kf. Terpeszállás, bal oldalsóközéptartás, törzsdöntés előre – függőleges kaszálás.</i> <i>Has: Kf. nyújtottülés, tenyértámasz a test mögött – lábemelés lábnyújtással, majd leengedés kf.-be.</i> <i>Láb: alapállás – helyben futás.</i> 	
--	---	--

	<p>Főgyakorlat: Akadálypályák segítségével az erőnlét és állóképesség fejlesztése, gyakorlása.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Játék: Hol a kismalac farka? – farkok fogó játék • Évszakok ki a házból! – házfoglalós futójáték • Levezetés: lassú járás és hanyatt fekvés közbeni légzőgyakorlatok 	
--	---	--

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • A hajnali harangszónak, .. • Adjon Isten minden jót. . . • Kicsi üst. . . mozgással kísérvé • Csicseri borsó, bablencse . . . guggolós játék • Láncc, láncc, hosszú láncc. . . érintós játék • Zh.: négy vándor jár körbe. . . • Metrumérzék fejlesztés 	
---	---	--

Csanádi Imre: Hónap-soroló

Új év, új év,
új esztendő!
Hány csemetéd van?
Tíz meg kettő!

Jégen járó január,
fagyot fújó február,
rügymozdító március,
április, füttyös, fiús,
május, május, virágdús,
kalászkonyító június,
kaszasuhintó július,

Ének:

Láncc, láncc, hosszú láncc,
hosszú lánccban járunk,
leányoknak, legényeknek,
kosszorút csinálunk!

A hajnali harangszónak gilíngalángója,
Hirdetgeti, hogy az évnek itt a fordulója.
Azért, friss jó egészséget, bort, búzát és
békességet
adjon Isten bőven az új esztendőben.

aranyat izzó augusztus,
szőlőszagú szeptember,
levélhullató október,
kődnevelő november,
deres, darás december

Mentovics Éva: Újévi köszöntő

Szeretetben, egészségben
legyen részed egész évben.
Légy szerencsés, vidám, boldog,
felejtsd el a bűt, és gondot.
Kezdődjön hát egy új élet:
legyen békés, boldog éved!

Adjon Isten minden jót
Ez új esztendőben:
Jobb üdőt, mint tavaly volt,
Ez új esztendőben;
Jó tavaszt, őszt, telet, nyárt,
Jó termést és jó vásárt
Ez új esztendőben

Zelk Zoltán: Hét nap

A világ végén is túl három lépéssel, de az is lehet, hogy négygel, volt egy rét. Ezen a réten toronymagas fűszálak nőttek, olyan selymes, puha fűszálak, hogy nem csoda, ha a Nap is ide tért éjszakai nyugovóra, itt aludtak nappal a Hold és a csillagok. Itt lakott a hét világ lusta is: Vasárnap, Hétfő, Kedd, Szerda, Csütörtök, Péntek, Szombat. Itt heverték a toronymagas fűben, még csak játszadoxni se akarták a vidám csillagokkal, hiába hívták őket.

Ezért aztán egyik este a Nap magával hívta régi barátját, a Szelet. Elmondta neki, milyen hét világlustája koptatja itt a fűvet. Ő már nem tud mit csinálni velük, talán a Szél kitalál valami okosat.

– Előbb alszom egyet – felelte a Szél –, mert kilenc hegyen, hatvanhat erdőn és kilencvenkilenc folyón repültem ma keresztül, s bizony elfáradtam egy kicsit. – Ezzel aztán betakaródzott a toronymagas fűbe, és elaludt.

Hajnalban a szél már talpon volt. egyenest a hét lusta felé tartott, s akkora fújt az egyikre, Hétfőre, hogy az menten repülni kezdett. Repült, repült, meg sem tudott állni másnap hajnalig, akkor aztán holtra fáradtan visszarepült a rétre.

Nosza, rögtön körülfojták testvérei, és kérdezték, hol, merre járt, hol mit látott. Nem is győzték hallgatni, annyit beszélt Hétfő:

– Hej, ezt se hittem volna, kedves testvéreim, mi minden látnivaló van a nagyvilágban! Tengerek, erdők, hegyek, városok, falvak! S menyi ember! Több, mit ahány fűszál van ezen a réten!

– Hát ezt már én is látni akarom! – kijátszotta Kedd, s azonnal nekiindult a világnak.

Alig várták a testvérei, hogy újból hajnal legyen, s visszajöjjen. Mikor aztán visszaérkezett, ő is olyan csodálatos dolgokról mesélt, hogy most már Szerda is rászánta magát az útra. Már éppen indulni akart, mikor Kedd utána kijátszotta:

– Vigyél valamit az embereknek, mert folyton így sóhajtoztak felém: “Megint egy nap és nem hozott semmit ...”

Törte a fejét Szerda, hogy mit vigyen az embereknek, de nemsohára elhatározta, hogy visz nekik egy jó, kiadós esőt. Telerakta a batyuját kővér felhőkkel, s olyan eső szakadt másnap a földekre és a kertekre, hogy az emberek nem győztek hálálkodni, mert bizony már nagyon nagy szükség volt az esőre. Boldog is volt Szerda, s hazajövet el is hengegett testvéreinek, hogy minden ember őt dicsérte.

Csütörtök se hagyta magát. Ha ennyire szeretik az emberek az esőt, hát majd ő is visz nekik, de kétszer annyit, mint öccse, Szerda ...

Na hiszen lógott is az orra, mikor másnap hajnalban visszatért! Elpanaszolta, hogy minden ember szidta őt, hogy: “Brr, de csúf Csütörtök! Már megint esik az eső!”

– Hát akkor én napsugarat viszek – határozta el Péntek, s nem is bánta meg, mert országszerte így beszéltek az emberek: “De szép napsugaras idő van ma! ...”

Aztán Szombat, majd Vasárnap következett. S azóta is, mióta világ a világ, mindig szép sorjában útrakelnek a napok. Utána pedig kipihenik magukat, a toronymagas, selyempuha fűben.

A tizenkét hónap

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreganyó, aki gyógynövényeket gyűjtött az erdőben. Egy nap egy barlangra lett figyelmes. Óvatosan, vigyázva bedugta a fejét, s uramfia, ugyancsak elcsodálkozott! Tizenkét egyforma kis suhancot látott ott egy padkán ülni egymás mellett, szép sorjában. Voltak köztük lányok és fiúk, az egyik fehérben volt, a másik zöldben, a harmadik aransárgában: ők voltak a tizenkét hónap. Meg is kérdezték az öreganyót:

– Mondd csak meg nekünk, melyik hónapot tartod a legszebbnek?

Az öreganyó végignézett rajtuk, és ezt válaszolta:

– Mind a tizenkét hónap igen szép. Januárban hullik a hó, februárban esik az eső, márciusban

bimbóznak a rügyek – mind a tizenkét hónap egyformán gyönyörű!

Akkor a tizenkét suhanc felállt, és így szólt az öregasszonyhoz:

– Gyere csak közelebb, kedves öreganyó! Add csak ide nekünk a kosaradat és a kendődet! – Színültig telerakták őket ragyogó arany és ezüst pénzdarabokkal. Az öreganyó kedvesen megköszönte jóságukat, és elindult hazafelé.

Ennek az öreganyónak a szomszédságában egy gonosz vénasszony élt, aki folyton ott sündörgött a házuk táján. Most is bekopogott hozzájuk.

– Ejnye, ejnye, hogy jutottál, lelkecském, ehhez a sok pénzhez? – érdeklődött ravaszul.

Az öreganyó jószívű volt, és mindent elmondott a szomszéd vénasszonynak.

A szomszédasszony azonnal útnak indult, és egy nagy-nagy puttonyt is kötött a hátára. Megtalálta a barlangot, s ott bent egymás mellett ült a lócán szép sorjában a tizenkét fiatal suhanc. Megkérdezték őt is, hogy mi járatban van erre, s arról is faggatták, hogy melyiket tartja a legszebb hónapnak. A vénasszony zsembeskedve felelt kérdésükre:

– Egyik sem ér fabatkát sem, rossz valamennyi hónap! – A suhancok erre elkérték a puttonyát, és megtöltötték valamivel. Hogy mivel, azt nem tudta a vénasszony, mert egy kendővel letakarták.

Nagy nehezen sántikált haza a vénasszony, mert a puttony alaposan nyomta a vállát és a hátát. Ahogy hazaért, rikoltozva szólította valamennyi gyerekét. A gyermekek és a vénasszony nekiestek mohón a puttonynak, hogy könyökig vájkáljanak a drága ezüst- és aranypénzekben, de mindannyian sziszegve és jajgatva kapták vissza a kezüket, mert csak a tetején volt néhány aranypénz, a többi bogáncs volt, számarkóró és tüske. A vénasszony méltatlankodva szaladt át az öreganyóhoz:

– Mit tettél velem?! Elmentem én is a barlangba, beszéltem én is a tizenkét suhancal, megtöltötték az én kosaramat is, de pénz helyett nekem számarkórót, tövist és bogáncsot adtak!

Az öreganyó most már magyarázhatta a porúl járt vénasszonynak: – Én azt mondtam, hogy mindkét hónap egyformán gyönyörű, ezért adtak nekem pénzt. És te pedig azért kaptál bogáncsot, tövist és számarkórót, mert azt mondtad, hogy rossz valamennyi hónap. Mert a tizenkét hónap mindenképp jó vagy rossz – aszerint, hogy ki mit vár tőlük.

Zelk Zoltán: Négy vándor

A világ végétől kilenclépcsnyire, de az is lehet, hogy tízre, volt egy hegy. A hegy mögött egy icipici patakocska folydogált, amiben mákszem nagyságú halak játszadoztak, s olyan kicsi békák ugráltak a partján, hogy csak a szél és a falevelek látták őket.

A hegy se volt valami óriási, a verebek gyalogláb mászták át rajta, s mikor a túlsó felére értek, még akkor is kedvük volt ugrádozni. Nem lehetett nagyobb, mint egy jókora kavics. De igazi hegy volt, s igazi volt az a cérnaszálnyi ösvény is, ami a hegytől az erdőig vezetett.

Ez az erdő már nem volt olyan kicsi, mint az ösvény, a hegy és a patak, akkora lehetett, mint mifelénk az erdők.

Vidám élet volt az erdőben, de legvidámabban négy testvér élt, akiknek az erdő közepén volt a házuk. A négy testvér neve: Tavasz, Nyár, Ősz, Tél.

Azt elfelejtettem megmondani, hogy mindez a világ elején volt így, a világ elejétől is csak tíz évig és három napig. Mert tíz esztendő és három nap múltán a négy testvér összeveszett. Azt hiszem, azon vesztek össze, hogy melyik madár tud nagyobbat ugrani: a veréb vagy a rigó?

A Tavasz és a Nyár azt mondogta, hogy a veréb, az Ősz és a Tél azt mondta, hogy a rigó. Hiába kérdezték a lepkéket, az ösvényt meg az icipici kis patakot, egyik se tudta megmondani, melyiknek van igaza. Így történt aztán, hogy a Tavasz így szólott testvéreihez:

– Ezen mi elveszekednénk a világ végéig is. Én hát inkább elmegyek közületek. – Ezzel aztán el is indult, át a kis ösvényen, át a kavics nagyságú hegyen és az icipici patakon, míg csak a világ közepére nem ért. Beleteltt vagy három hónap, amíg visszajött az erdőbe.

Akkor aztán eldicselkedett testvéreinek, hogy mennyire örültek neki az emberek. Mindenki azt mondta, hogy a Tavasz a legszebb a világon. Ezt bizony nem hagyta a Nyár. Ő is útra kelt, s ő is dicselkedve tért vissza.

– Énhozzám bizony úgy szóltak az emberek: “Te vagy a legjobb, te vagy a legkedvesebb! Te érlelted meg a búzáinkat, hogy lisztet őrölhessünk belőle, hogy kenyeret süthessünk a lisztből...”

“Hát ha így van, én is útra kelek” – gondolta az Ősz. S nem is gondolta kétszer, túl volt már az erdőn, hegyen, patakon. Aztán mikor visszatért, így szólt:

– Láttatok volna, hogy örültek nekem az emberek! Nem is csoda, mert téli tarisznyával mentem közéjük, vittem nekik szőlőt, diót, almát, körtét.

A Tél se hagyta magát, ő is útnak indult, szaladtak előtte a szelek, hogy hirtelen vigyék érkezését. Visszafelé is pajtásaival, a szelekkel jött, s álló nap arról mesélt, mennyire örültek a gyerekek a hónak és a jégnek, s mennyi ágat tördelt az erdőben, hogy legyen mivel fűteniük a szegényeknek.

Álló napig ezt mesélte, de már csak ketten hallgatták: a Nyár és az Ősz, mert a Tavasz közben újra útra kelt, s azóta is így vándorolnak, mióta világ a világ.